

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 583. — 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1888. ΔΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 635

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, διήγημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣΙΝΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ ὑπὸ Σίμωνος Ἀποστολίδου.

Η ΕΝ ΚΟΡΕΙΚΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ, ὑπὸ Ν. Β. Φαρδῦ.

ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ.

ΔΙΣ ΔΟΡΚΑΣ (μετ' εἰκόνης).

ΥΠΕΡΟΡΚΟΣ ΑΕΡΟΔΙΟΟΣ, ὑπὸ Δ. Σ. Σταματίδου.

Η ΟΡΦΑΝΗ, ποίημα, ὑπὸ Δ. Βικέλα.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Νέαι χρηματικά προσφοραὶ ἐγένοντο κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως, πρὸς βράβειον ἐκθετῶν. Ἡ κυρία Πολύμνια Σκαρμαγκᾶ πρῶτον ἐδήλωσεν ὅτι διαθέτει 1000 δραχμὰς πρὸς βράβειον τῶν ἀρίστων ἐκθεμάτων ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς ζωοτεχνίας ἢ «Ἀδελφότης τῶν Τηνίων» προσέφερε δρ. 500 πρὸς βράβειον τυῦ ἀρίστου ἐκ Τήνου προτόντος· ὁ ἐν Μασσαλίᾳ κ. Μ. Ῥοδοκανάκης δρ. 1000 δι' ἐν οἰονδήποτε βραβεῖον, ὅπερ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀπονεύμῃ εἰς τὰ ἄριστα τῶν ἐκτεθεισμένων κατεργασμένων δερμάτων καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Σκουζὴς δρ. δισχιλίαν, ἵνα δοθῶσιν ὡς βραβεῖον εἰς τὸν ἐκθέτην τοῦ καλλιτέρου ἑλληνικοῦ οἴνου, τοῦ κριθομένου ὡς ἀδόλου καὶ ἀμιγροῦς χρωματιστικῆς ἢ οἰασθήποτε ἄλλης ξένης οὐσίας.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργῶν τοῦ Λαυρίου ἀπαντῶσα εἰς τὴν παράκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἐκθεσιν προϊόντα τῶν μεταλλουργικῶν καὶ μεταλλευτικῶν αὐτῆς ἐργασίων καὶ συλλογὴν πετρωμάτων ἐκ τῶν χώρων ἐν οἷς τελεῖ τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὡς καὶ σχέδια καὶ ἐκτυπώματα μετὰ στατιστικῶν πληροφοριῶν, ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δεόντα. Ἐλπίζεται ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας θέλουσιν ἀποδεχθῇ τὴν αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐταιρίαι.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως ἀνέηκεν εἰς τὸν κ. Ι. Κατσάρον, ὅπως περιερχόμενος τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα ὑπάρχουσι μάρμαρα, ναταρίσις πλήρη συλλογὴν τῶν διαφόρων εἰδῶν αὐτῶν διὰ τὴν Ἐκθεσιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωρίζει εἰς τοὺς ἐκθέτας, ὅτινες ὡς γράφουσιν ἐνεκα ἀπωλείων τῶν ἐκθεμάτων αὐτῶν κατὰ τὰς προσηγνείας ἐκθέσεις, διστάζουσι νὰ ἐκθέσωσιν ἐκ νέου, ὅτι ἐλήφθη πᾶσα πρόνοια, ὅπως μηδὲν παρόμοιον συμβῇ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐκδοθέντων κατ' αὐτὰς τοῦ τετάρτου καὶ πέμπτου τόμου τῶν ποιημάτων τοῦ Πινδάρου μετὰ τῆς παραφράσεως καὶ ἐρμηνείας τοῦ Κ. Κλεάνθους, ἐπερατώθη ἡ ἀξιόλογος

αὕτη ἐκδοσις, κάλλιστον μνημεῖον τῆς ἀκαμάτου φιλοπονίας καὶ περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐμπειρίας τοῦ ἑλλογίμου καὶ ἀξιοσεβάστου καθηγητοῦ. Ἡ προκειμένη ἐκδοσις τῶν ποιημάτων τοῦ ἀθανάτου Ὁμηδαίου αἰδοῦ, ὅπως ἀφισταμένη ἀπὸ τῶν συνήθων παρὰ τοῖς Γερμανοῖς φιλολόγοις κριτικῶν ἀρχῶν, εἶνε οὐδὲν ἥττον ἄριστον ἔργον εὐσυνειδήτου λογίου, ἀθουρύως καὶ ἀνεπιδέκτως σπουδάζαντος νὰ καταστήσῃ τὸν μέγιστον τῆς Ἑλλάδος λυρικοῦ προσιτὸν παντὶ φιλομούσῳ καὶ φιλογραμμῶν δι' ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων. Ἡ πεντάτομος αὕτη ἐκδοσις φέρει δόξαν τῷ κ. Κλεάνθει, ἐπαξίως δὲ ἐπιτίθῃ τὴν κορωνίδα εἰς τοὺς φιλολογικοὺς πόρους τοῦ ἐναρέτου καὶ σοφοῦ ἀνδρός, ὅστις καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τερήστῃ εὐδοκίμως ἐδίδαξεν, ἀποδείξας μαθητὰς εὐπαιδεύτους καὶ ἀληθεῖς τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐραστὰς.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρίσις ὁ διάσημος βιολιστὴς Alard, γεννηθεὶς τῷ 1815 ἐν Bayonne. Ὁ Alard διεκρίθη ἐκ παιδικῆς ἡλικίας διὰ τὸν πρὸς τὴν μουσικὴν ἔρωτά του. Δεκαετὴς μὲν ἐξέτελεσε δημοσίᾳ δυσκολωτάτων τεμαχίων ἐπὶ τοῦ τετραχορδου. Ἀκούσας ποτὲ αὐτὸν παίζοντα ὁ διάσημος Παγανίνης ἀνέκραγεν: «Εὖγε! Ἐὰν οἱ μαθηταὶ παίζουν τόσο καλὰ, τί πρέπει νὰ κάμουν οἱ διδάσκαλοι;» Ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τοῦ 1875 διετέλεσε καθηγητὴς ἐν τῷ Ῥαβί, ὅτε παραιτηθεὶς ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐτοχὴν, ὅπου μέχρι ἐσχάτων διέμενε.

— Κατὰ τὸ ἔτος 1888 θέλουσι συγκροτηθῇ διάφορα ἱατρικὰ συνέδρια. Ἀπὸ 4—7 Ἀπριλίου θέλει συνελθεῖ ἐν Βερολίνῃ ἡ «Γερμανικὴ Χειρουργικὴ Ἐταιρία». Κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ πανηγυρισθῇ καὶ ἡ μνήμη τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος διαστήμου χειρουργοῦ Λαγκενδέκ. Βραδύτερον ἐν Κολωνίᾳ θὰ συνελθῇ τὸ γενικὸν συνέδριον τῶν Γερμανῶν ἱατρῶν. Κατ' Αὐγουστον δὲ θὰ συνελθῇ ἐν Ἀϊδελβέργῃ τὸ ἔβδομον διεθνὲς συνέδριον τῶν ὀφθαλμολόγων, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς ὀφθαλμολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἀϊδελβέργης.

— Τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν ὀπθῶν τοῦ συστήματος τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ συνελθῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν Μεδιολάνοις, ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

— Ἐν Ὀστένδῃ τῆς Ὁλλανδίας θέλει τελεσθῇ ἔκθεσις διεθνούς ὑγιεινῆς, ἥτις θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θὰ περιλάβῃ πᾶν ὅ,τι ἀνέκειται εἰς τὴν δημοσίαν, ἰδιωτικὴν, βιομηχανικὴν καὶ ναυτικὴν ὑγιεινὴν. Ἰδιαίτερον αὐτῆς τμήμα θὰ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

— Ἡ «Γαλλικὴ Ἐταιρία τῆς Ἑγκρατείας», ἡ κηρύσσουν τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, προεκήρυξεν ἐν βραβεῖον 1000 φρ. δι' ἔργον ἔχον θέμα τὴν στατιστικὴν τῶν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις ὑπαρχόντων πνευματωπείων, τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῶν διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ἀναλογίας ταύτης μέσας, ἔπειτα δὲ 1000 φράγκων ἐπίσης πρὸς συγγραφήν Βιβλίου τῶν Μητέρων (προφύλαξις ἀπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ ἀλκοολισμοῦ).

— Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Βρυξελλῶν παρυστάθη μελόδραμα τοῦ Γάλλου μελοποιῦ Godard «Jocelyn», ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ περιωνύμου ποιήματος τοῦ Λαμαρτίνου ποιηθέν.

— Καθ' ἐκάστην νέαν προφύλαξιν ἐφευρίσκονται καὶ χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐν θεάτροις πυρκαϊῶν. Ἐν Βερολίνῃ ἤδη πρὸς κατασκευὴν τῶν σκηνογραφίων γίνεται χρῆσις λεπτοτάτων μεταλλικῶν φύλλων, κεκαλυμμένων διὰ κτηρίνης ἀφλέκτου οὐσίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ σκηνογράφοι ἐκτελοῦσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν. Οὕτω παρασκευαζόμενα αἱ σκηνογραφίαι ἀδύνατον νὰ ἀναφλεγῶσι ποτε.

— Ἡ περιπάλητος φράσις, δι' ἧς ὁ Βίσμαρκ κατέστρεψε τὸν τελευταῖον λόγον τὸν «Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ μόνον τὸν Θεὸν φοβούμεθα» ἐγένετο δημοτικωτάτη. Ἐσχάτως ἐν τῷ ἀντροδραματικῷ θεάτρῳ τῆς Καρlsruῆς, παρυσταμένῳ γαλλικοῦ τινος μελοδράματος, ἐν μεταφράσει γερμανικῇ, ὁ δούφωρος παρενέβηκεν ὅπως ἀπροόπως πατριωτικὸν ἄ-

σμάτιον, καταλήγον διὰ τῶν λέξεων. «Ο λόγος (τοῦ Βισμαρκ) χαλινάγωνε τοὺς θορυβοποιούς. ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ μόνον τὸν Θεὸν φοβούμεθα». Εἰς τὰς λέξεις ταύτας δόλο-κλον τὸ θέατρον ἐξερρήγη εἰς χειροκροτήσεις καὶ ἀπῆλτε τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὁσμάτιου, ἀλλ' ὁ διευθυντὴς τοῦ θεά-τρον, ἐπειδὴ παρίστατο ἐν αὐτῷ Ῥώσσοι τινὲς διπλωμά-ται, δὲν ἐπέτρεψε τοῦτο καὶ ἐτιμώρησε τὸν αἰοῖδον διὰ προστίμην.

«Ο κ. Θ. Ν. Φιλοδελφεὺς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν ἀνήγγειλεν ὅτι συνιστᾷ ἐτήσιον διαγώνισμα ἐπὶ χιλιοδράκμῳ ἄλλω ὑπὲρ τοῦ κρηθισμένου ἀρίστου ποιητικοῦ ἔργου. Παρεκάλεισε δὲ ὅπως τὸ διαγώνισμα προκηρυχθῇ καὶ ἐφέτος, τιθεμένης τῆς προθεσμίας αὐτοῦ μέχρι τοῦ προσε-χούς Ὀκτωβρίου, εἰ δυνατόν, ὅπως συμπέσῃ ὁ χρόνος τῆς βραβεύσεως πρὸς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἀνὰ πᾶσαν δὲ τριετίαν ὁ γενναῖος καὶ φιλόμουσος ἀγωνοθέτης δρίζει νὰ κρίνονται μεταφράσεις τῶν ἀρίστων ποιητικῶν ἔργων ἐκ τῶν ἑνῶν φιλολογίων.

— Ο περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐντρίβεστος καθη-γητὴς Κ. Κομπάρετης ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύ-χει τοῦ περιοδικοῦ «Νέας Ἀνθολογίας» ἐμριβθὴ καὶ διδα-κτικωτάτην πραγματείαν περὶ τῶν προσφάτων ἀρχαιολογι-κῶν ἀνακαλύψεων ἐν Κρήτῃ. Προκαταρχόμενος ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς ἐκφέρει ἐν γένει τὰς ἐν Ἑλλάδι γενομένας ἐσχά-τως γονίμους ἀνασκαφάς, μετὰ πολλῶν ἰδίων ἐγκωμίων μνη-μονεύων τὰς ἐργασίας τῆς ἐν Ἀθήναις «Ἀρχαιολογικῆς Ἑ-ταιρίας». Ἡ δὴ διακριθὴ τοῦ Κ. Κομπάρετης εἶνε λεπτομε-ρὴς ἀφήγησις τῶν ἀπὸ τῆς Βενετοκρατίας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐν Κρήτῃ ἐνεργηθεισῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, φυσικῶς δὲ τῷ λόγῳ μετὰ μείζονος ζήλου ἐνδιατρίβει ὁ Κ. Κομπάρετης περὶ τὴν πολυθρύλητον ἐπιγραφὴν τῆς Γόρτυ-νος, εἰς τῆς τὴν διαφωτιστὴν ἐναμίλλως ἡσχολήθησαν οἱ κο-ρυφαῖοι τῆς φιλολογικῆς καὶ νομικῆς ἐπιστήμης· διότι ἡ παναρχαία ἐκείνη ἐπιγραφὴ εἶνε μνημεῖον πολυτιμώτατον καὶ ὑπὸ διαιλεκτικῆν ἐποψὴν καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου παρα τοῖς ἀρχαίοις Κρησίν. Ἐν τέλει ὁ Κ. Κομπάρετης ποιεῖται μνείαν εὐφημον τοῦ ἐν Κρήτῃ ἐγγωρίου Συλ-λόγου, οὗ οἱ ἑταῖροι ἀξιεπαιδευμένους καταβάλλουσι πόνους πρὸς διάσωση τῶν προγονικῶν κειμηλίων.

— Ἡ ὑπόθεσις τῆς κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου ἐπαυλῆθε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Γνωσθέντος ὅτι ὁ πρῶν γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Ζωγράφος ἡγόρασε δακτυλιόλιθον, ποιερχόμενον ἐκ τοῦ μουσείου, διετάχθη ἡ κατάσχεσις αὐτοῦ. Ὁ κ. Ζωγράφος ἀνακρι-θεὶς κατέθεκεν ὅτι ἡγόρασεν αὐτὸν παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου κ. Γρ. Μπουρνιά, ὅστις εἶχε λάβε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐκ τοῦ μουσείου ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἄλλων ἀρχαίων νομι-σμάτων. Ἡ δὲ ὁμῶς ἡ ἀνάκρισις λέγεται ὅτι ἐξηκριβώσεν ὅτι ὁ δακτυλιόλιθος περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ μου-σείου μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἣν ἐνήγγισεν ὁ κ. Μπουρνιά. Ὁ δακτυλιόλιθος, περὶ οὗ μέγας γίνεται λόγος, εἶνε χρώματος βαθέος ἐρυθροῦ καὶ φέρει γεγλυμμένην τεχνικώτατα κεφα-λὴν Ἀπόλλωνος.

— Κατὰ τὰς ἐν Ἀμοργῷ ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς, ἀνε-καλύφθησαν πέντε ἐπιγραφαὶ καὶ τρεῖς κεφαλαὶ ρωμαϊκῆς τέχνης.

— Ἐν Αἰγίνῃ, ὑπὸ ἐργατῶν σκαπόντων ἐν ἀμπέλῳ, ἀνευρέθη στήλη τετραγώνος μαρμαρίνη, μὲ ἐπιγραφὴν «ὄρος τεμένους Ἀθηναίας», ἥτοι ὄρος τεμένους Ἀθηνᾶς. Ἡ στήλη κατεσθῆθη.

— Κατ' αὐτὰς θὰ ἀρχίσωσιν ἐν Τανάγρα ἀνασκαφαὶ δαπάναις τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

— Ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γάλλου ὑ-πουργοῦ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ officier d' Académie εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει «Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου» κ. Καλλιᾶδην.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τα-χιδρωμείων καὶ τηλεγραφικῆς ἐισαγγελῆς τοῦ τηλεγραφικοῦ συστήματος duplex, δι' οὗ μεταβιβάζονται διὰ τῆς αὐτῆς γραμμῆς δύο συγχρόνως τηλεγραφήματα, μεταξὺ Ἀθηνᾶν καὶ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν Πατρῶν, Τριπόλεως καὶ Λαρίσσης. Βραδύτερον τὸ σύστημα τοῦτο θὰ εἰσάγῃ καὶ εἰς ἄλλα τῶν σπουδαιότερων τηλεγραφείων τοῦ Κράτους.

— Ἐν Πάτραις ἀπὸ τινων ἐσπερῶν φωτίζεται ἡ μεγάλῃ

τῆς πόλεως πλατεῖα καθ' ἐκάστην δι' ἀπλέτου ἡλεκτρ. καὶ φω-τός, ἐκπεμπομένου ἀπὸ δύο ἐστιῶν, ἰδρυθεισῶν ἐπὶ τοῦ ἐ-ξώστου τοῦ θεάτρου. Αἱ ἐν τῷ θεάτρῳ τοποθετηθεῖσαι, μη-χαναὶ πρόκειται κυρίως νὰ φωτίσωσι τὴν αἴθουσαν αὐτοῦ, ἐκ περισσοῦ δὲ διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν φανῶν καὶ τοῦ στηθησμένου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας θὰ συμπληρωθῇ ζωηρότατος ὁ φωτισμὸς τῆς ὅλης πλατείας.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Καρόλου Μπὲν ἀγγέλλεται ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἰνολογικὰ» ἐκδόσις πραγματείων περὶ συστημα-τικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἴνων, καθὼς καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν βελ-τίωσιν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀγγελλόμενον σύγγραμμα, ἔργον τοῦ κ. Ὁθωνος Ρουσοπούλου, νέου ἐπιστήμονος καὶ εὐδοκί-μου χημικοῦ, θὰ συγκαταίει ἐκ δέκα περίπου τυπογραφικῶν φύλλον στήλιας ὀκτώ, μετὰ πολλῶν ἐπεξηγηματικῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινί-δου ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ 4ου μέρους τοῦ Corpus Juris Ci-vilis αἱ Νεαραὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ μετ' ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Λιακοπούλου. Τὸ τεῦχος τι-μὰν δραχμῆς. Αἱ Νεαραὶ εἰσὶν ἀπαραίτητον διὰ πάντα νομικόν, φοιτητὴν, ἢ δικηγόρον ἢ δικαστὴν βοηθήμα. Ἡ συμπληρώσις τοῦ 6' τόμου τῶν Πανδεκτῶν πλησιάζει.

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ Παρνασσοῦ. Περιεχόμενα αὐτοῦ: Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου, Λόγος εἰ-σιτήριος εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Φιλοσοφίας. — Καλλιόπης Κεχαγιᾶ, Ὀνειρον. — Α. Χ. Πρακτικὰ κοινοτικῆς ἐν Ἐρ-μουπόλει συνελεύσεως ἀφορρῆς τὴν ἔρρουν τοῦ γυμνασίου Σύρου. — Ι. Σακελιῶνος, Κυπριακὴ διαθήκη τῆς ἱε' ἐκα-τονταετηρίδος. — Ἐργασίαι συλλόγου.

— Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Βιβλιοπωλείου Βίλμπεργ κ. Γουλιέλμου Μπάρτ ἐξεδόθη Ὀδηγὸς τῆς συμπεριφο-ρᾶς κατὰ τὸ ἀγγλικόν τοῦ Don't ὑπὸ Καρόλου Ἐρρίκου Γέλ-βετ. Τὸ ἔργον τοῦτο διαγράφον τοὺς κυριωτάτους τῶν κανόνων τῆς ἐθιμοταξίας ὡς πρὸς τὰς ἐπισκέψεις, τὴν ἐπι-στολογραφίαν, τὰ γεύματα, ἢ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις, εἶνε δημοτικώτατον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, κατὰ δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων κυκλοφοροῦν, καὶ παρ' ἡμῶν δὲ θέλει γαίνῃ πάγκοινων. Τὸ τεῦχος μετὰ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον κοσμεῖται καὶ διὰ καλλιτεχνικῶν τριχρώμου ἐξωφύλλων. Τιμὴ αὐτοῦ εἶνε διὰ τοὺς ἐν Ἀθῆναις δρ. 1, διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 1.10 καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 1.20.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ζεὺς Μωάμεθ, ἱλαροτραγωδία εἰς τρεῖς πράξεις ὑπὸ Ἰακώβου. Ἐν Ἀθήναις 1888. Τεύχος εἰς μικρὸν ὄρθον ἐκ σελίδων 115. Τιμὰται δραχμῆς.

Κ. Σ. Πέρβελη, Ἑθνικὸν δραματολόγιον : Α') Ὁ Δρα-ματογράφος, τραγωδία πρωτότυπος εἰς πράξεις πέντε, εἰκό-νας 68. Ἐν Ὁδησσῷ 1888. Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 119. Β') Τὸ Ὀνειρον, δράμα οἰκονομικῶν πρωτότυπον εἰς πράξεις πέντε καὶ εἰκόνας 68. Ἐν Ὁδησσῷ 1888. Τόμος εἰς 8ον, ἐκ σελ. 75.

A plea for Greece (Συνηγορία ὑπὲρ Ἑλλάδος) κτλ.

Τοιαύτην φέρον ἐπιγραφὴν ἐξεδόθη πρὸ πολλῶν ἡδὴ μη-νῶν ἀγγλικὸν βιβλίον μετὰ πολλῆς κομψότητος καὶ φι-λοκαλίας ἐκτετυπωμένον. Ὁ ἀνὴρ αὐτοῦ συγγραφεὺς ὀνομάζει ἑαυτὸν ἀπλῶς «ἀληθὴ φιλέλληνα», τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ μεστὸν φιλοφροσύνης καὶ στοργῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν χώραν προήγαγεν εἰς τὸ φῶς ὡς ἐμπνευστὴν τῶν ἑορτῶν τοῦ προσφίλους ἡμῶν διαδόχου. Ὁ συγγραφεὺς τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημα, «ὅστις μικρὸν τὸ φῶς τῆς φιλίας», κατὰ τὸν Ὀμηρον, εἶνε ἀληθῶς ἄξιος τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης, διότι οὕτε κόπων οὕτε δαπανῶν ἐποίησεν, ἵνα ἐγείρῃ γενναίαν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποθέσεως. Ὡς γνήσιος δὲ Ἀγγλὸς δὲν ζῆτεν ν' ἀντλήσῃ τὰ εἰς χεῖρ ἡμᾶς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἱστο-ρικῶν μνημείων καὶ ἀντίσεων, ἀλλὰ προσέχει αὐτὰ τὰ πράγματα ὡς μάρτυρας, συγκρίνει μαθηματικῶς τὰ παρόν-τα πρὸς τὰ παρρηγμένα, παραλλήλῃ εὐστόχως τὰ ἡμέ-τερα πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἑξήνοις ὑπέροχα καὶ συνάγει πορίσματα εὐμενῇ, ἀπλαστα καὶ δι' ἀριθμῶν μόνον ἐστηριγμένα.

Ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας αὐτοῦ ὁ Ἀγγλὸς φιλέλλη